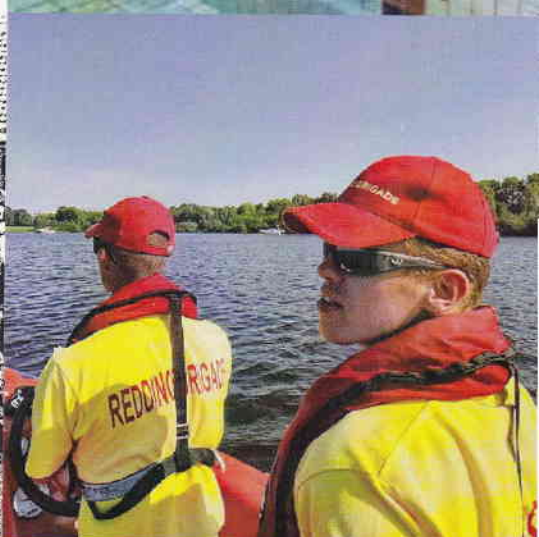

De RRB staat 75 jaar al reddend klaar!

Roermondse Reddingsbrigade 1934-2009
Waterwacht-AVR 1969-2009

De RRB staat 75 jaar al reddend klaar!
Roermondse Reddingsbrigade 1934-2009
Waterwacht-AVR 1969-2009
Roermond 2009.

**Uitgebracht ter gelegenheid van het 75-jarig jubileum van
 de RRB en het 40-jarig jubileum van de Waterwacht-AVR.**

Hoofredactie: Roy Philips
 Bijdragen van: Huub Boots
 Wim Carelse
 Toon Crijns
 Kyra Daemen
 Marjolein Egtberts
 Aditi Huberts
 Sjors Pennings
 Marjolein Peulen
 Roy Philips
 Olaf Schouten
 Friedel Spikers
 Foto's: Afdeling Varend Redden (AVR)
 Archief Roermondse Reddingsbrigade
 Dagblad De Limburger (DDL)
 Gemeentearchief Roermond (GAR)
 Maurice Henderickx
 Joep Mooren
 Navenant
 Marjolein Peulen
 Roy Philips
 Frank Pollaerts
 Vormgeving: Kitty Egtberts
 Druk: Ars-Grafisch

Roermondse Reddingsbrigade

Postbus 1125
 6040 KC Roermond
www.roermondsereddingsbrigade.nl
bestuur@roermondsereddingsbrigade.nl
 06-23239319 (op zondag tussen 16.00 en 19.45 uur)

KvK: 40175474
 Rabo-Rek: 1441.86.772

Afdeling Varend Redden

De Weerd 81
 6041 TK Roermond
 Postbus 57
 6040 AB Roermond
www.reddingsbrigaderoermond.nl
info@reddingsbrigaderoermond.nl
 0475-337075
 0475-300700 (alarm)

KvK: 41067558

© Roermondse Reddingsbrigade 2009

Voorwoord	<i>Huub Boots</i>	Pagina 3
Inleiding	<i>Toon Crijns</i>	Pagina 4
	Fotocollage Demonstratie <i>Maurice Henderickx</i>	Pagina 5
1. Een duik in de historie	<i>Roy Philips</i>	Pagina 6
2. Herinneringen aan 40 jaar lidmaatschap RRB	<i>Olaf Schouten</i>	Pagina 10
	Fotocollage Zeskamp <i>Maurice Henderickx</i>	Pagina 13
3. Uit de Oude doos	<i>Friedel Spikers</i>	Pagina 14
4. Tussen "60 jaar jong" en "De RRB staat 75 jaar al reddend klaar"	<i>Wim Carelse</i>	Pagina 16
	Fotocollage Clubkampioenschappen <i>Maurice Henderickx</i>	Pagina 17
5. "Zwemmen is en blijft een gouden sport!"	<i>Marjolein Peulen</i>	Pagina 18
6. Uit de krant	<i>Dagblad De Limburger</i>	Pagina 20
	Fotocollage Varend Redden I <i>Afdeling Varend Redden</i>	Pagina 21
7. "Het mooiste is het helpen van anderen"	<i>Sjors Pennings</i>	Pagina 22
	Fotocollage Varend Redden II <i>Afdeling Varend Redden</i>	Pagina 25
8. Instructie: hoe belangrijk is dat?	<i>Marjolein Egtberts</i>	Pagina 26
9. "Je moet ook niet rennen!"	<i>Kyra Daemen</i>	Pagina 27
10. Jeugdleden aan het woord	<i>Aditi Huberts</i>	Pagina 27
	Fotocollage Zwemmend Redden <i>Maurice Henderickx</i>	Pagina 28
De Roermondse Reddingsbrigade in 2009		Pagina 29
	Fotocollage Jubileumactiviteiten <i>Frank Pollaerts</i>	Pagina 31
Het Brigadelied van de Roermondse Reddingsbrigade		Pagina 32
Activiteiten in het Jubileumjaar 2009		Pagina 33

De Roermondse Reddingsbrigade (RRB) heeft met het 75-jarig bestaan een bijzondere mijlpaal bereikt, een jubileum dat overigens samenvalt met de even oude KNZB Kring Limburg. Wanneer een vereniging driekwart eeuw bestaat getuigt dat van vitaliteit. Dat spreekt ook uit de eigen slogan "De RRB staat 75 jaar al reddend klaar!".

Het redden van een drenkeling was uiteindelijk de aanleiding tot de oprichting van de RRB op 25 mei 1934. In de vooroorlogse jaren beschikte de RRB beschikte over het zogenoemde Tonnenbad in de Voorstad St. Jacob, in de jaren vijftig werd Zwembad Hattem de vaste plek. De opbloei kwam in 1969 met het overdekte Zwembad De Roerdomp. Dat leidde ook tot successen bij landelijke competities, tot en met landelijke titels. Ook heeft de RRB bekendheid gekregen over de landsgrenzen, met name in het Ruhrgebied. In 1992 opende het nieuwe Roerdomp buitenbad. Uit de RRB kwam ook de Afdeling Varend Redden voort, de Waterwacht aan de Noordplas.

Het bestaan van de RRB is nog steeds terug te voeren op het voorkomen en bestrijden van de verdrinkingsdood en zwemmend en varend te redden. Het behoeft geen toelichting hoe belangrijk de RRB is. Vandaar dat ik de RRB ook toewens tot in lengte van jaren een vitale vereniging te blijven.

Huib Boots

Wethouder Sport Gemeente Roermond

De RRB en AVR nemen een aanloop en hebben de koers uitgezet.**Coördinaten: Rmnd 75/40 06-06-09**

Sinds 1995 ben ik lid van deze jubilerende vereniging. De eerste jaren ben ik bezig geweest met het behalen van diverse brevetten en diploma's. Toen de Technische Commissie (TC) mensen vroeg voor ondersteunende werkzaamheden ben ik lid geworden van de TC en maak daar tot op heden nog steeds deel vanuit.

Toen in 2006 duidelijk werd dat Wim Carelse zijn voorzitterschap en bestuursfunctie zou beëindigen, heb ik me beschikbaar gesteld als bestuurslid, in eerste instantie om de TC te vertegenwoordigen. In dezelfde periode is het bestuur uitgebreid met nog twee andere bestuursleden. Inmiddels bestaat het bestuur uit vijf leden dat als een team klaar staat voor de brigade. Bij gebrek aan een voorzitter neem ik deze functie als interim waar.

Het vernieuwde bestuur heeft de eer om samen met de Jubileumcommissie het 75-jarig jubileum te mogen voorbereiden c.q. te organiseren.

Wij vieren niet alleen het 75-jarig bestaan van de RRB, maar ook het feit dat de Afdeling Varend Redden, de Waterwacht, dit jaar hun 40-jarig jubileum viert.

Doordat deze jubilea samen gevierd worden, is de samenwerking van de beide afdelingen op een hoger peil gekomen. Hierdoor zullen er in de toekomst meer gemeenschappelijke activiteiten ondernomen worden.

Na een roerige periode binnen het bestuur staan wij als team klaar samen met onze instructeurs en vrijwilligers om de brigade op stoom te houden en de juiste koers verder te volgen c.q. uit te zetten. Ik zie dan ook de toekomst voor de Roermondse Reddingsbrigade rooskleurig in en ga mee op weg naar ons 100-jarig bestaan.

Toon Crijns
Voorzitter a.i. RRB

Demonstratie zwemmend redden in het buitenbad (2008). Foto's: M. Henderickx

In den Beginne...

De directe aanleiding tot de oprichting van de Roermondse Reddingsbrigade (RRB) was het bijna verdrinken van de ongeveer achtjarige José Slenders bij de in aanbouw zijnde Maashaven; de bouwplaats van dit werkverschaffingsproject was immers een geliefd speelterrein voor de Roermondse jeugd. Hij werd gered door de twaalfjarige Jacques Schreurs, die lid was van de Roermondse Zwemvereniging (RZ). De vrouw van wijlen José Slenders is overigens nog steeds lid van de brigade.

Het was duidelijk dat Roermond behoefte had aan een gespecialiseerde groep mensen die het Zwemmend Redden beheersten en in verenigingsverband wilden beoefenen. Ruim een half jaar nadat RZ het levenslicht zag, werd op 25 mei 1934 de Roermondse Reddingsbrigade opgericht. De oprichtingshandelingen zelf vonden plaats in het voormalige Hotel Kissels aan de Neerstraat 19 te Roermond waarbij de heer S. Le Haen tot voorzitter en de heer B. Canoy tot secretaris-penningmeester werden gekozen. Later werden zij onder andere opgevolgd door respectievelijk de heer Mulder en mevrouw Op het Root-Hütten.

Hotel Kissels (1930). Foto: GAR.

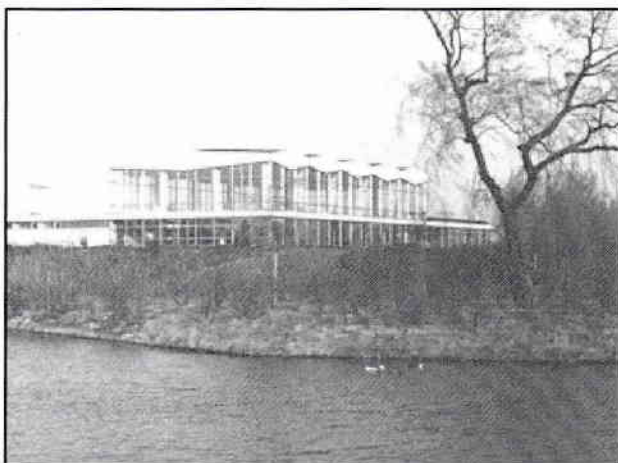

Zwembad in de Voorstad (1935). Foto: GAR.

In de beginjaren rekruteerde de binnenbrigade het merendeel van haar leden uit de Roermondse Zwemvereniging. De meesten van hen waren in hoofdzaak volwassenen; lang niet iedereen beheerste in die tijd de kunst van het zwemmen. De aanvankelijke vrees voor concurrentie die men vanuit RZ ten aanzien van de nieuwe vereniging had, bleek naar verloop van tijd volledig onterecht te zijn. Beide verenigingen doorkruisten immers elkaars vaarwater niet en bedreven ieder van hun een eigen tak van sport.

Gezwommen werd er in het zwembad in de voorstad St. Jacob, het Tonnenbad Rode Brug, dat in feite niet meer dan een bak in de rivier de Maas was. Dit was de plek waar de methodes van het zwemmend redden werden onderwezen en waar de 'duikpop' genaamd Lotje werd gebruikt. Mensen zoals Hubert Jeukendruk en wijlen Jan Laughs waren van meet af aan betrokken bij de brigade als oefenmeester, trainer of instructeur. Al snel werd er een begin gemaakt met competities binnen de RRB en het geven van verschillende demonstraties.

Gedurende de Tweede Wereldoorlog organiseerde de Reddingsbrigade in samenwerking met de Koninklijke Marechaussee de fameuze kilometerwedstrijden in de Maas die de brigade ook zelf bewaakte. Vanaf de jaren vijftig verplaatste de RRB de trainingen naar het nieuwe Zwembad Hattem, dat zich kenmerkte door de gescheiden delen voor mannen en vrouwen. Dit zwembad lag direct tegenover kasteel Hattem, gescheiden door de Maastrichterweg. Later werd hier een appartementencomplex gebouwd.

Zwembad De Roerdomp (1969). Foto: GAR.

Golfslagbad De Roerdomp (1980). Foto: GAR

De Gloriejaren

Het verenigingswerk nam pas echt een vlucht toen in 1969 het overdekte Zwembad De Roerdomp aan de Achilleslaan haar deuren opende. Dit feit werd door de brigade aangegrepen om een grote ledenwerfactie te organiseren. Het was noodzakelijk omdat de brigade nog maar amper een tiental leden kende. Mensen die in 1969 lid werden, zijn onder andere: Marguerite Beltjens, Koos Desserjer, Yvonne Jetten, Marjolein Peulen en Olaf Schouten.

De RRB breidde haar activiteiten dan ook sterk uit, niet alleen in het binnenbad, maar ook in het golfslagbad (buitenbad) dat in 1980 zou openen. Onder leiding van Theo Evers, die sinds 1963 als badmeester werkzaam was, werd er in de periode 1965-1985 door een heel aantal enthousiaste en gediplomeerde jeugdinstructeurs les gegeven. Gedurende deze tijd ontstond ook de huidige structuur van de vereniging en waarbij de Technische Commissie (TC) alles in goede banen trachtte te leiden.

Met een wedstrijd ploeg, die eveneens onder leiding stond van Theo Evers, ging de brigade deelnemen aan verschillende competities. Met toenmalig voorzitter wijlen Harrie Beckers voorop, ging de ploeg in verschillende auto's naar Gouda, Groningen, Weert en Zwolle, alwaar de ploeg Nationaal Kampioen werd, of naar steden in het Duitse Ruhrgebied zoals Oberhausen, Willich en Tönisvorst, waar ook voor de 'ouderen' (de Supersenioren) een wedstrijdelement bestond, met daarna de nodige ontspanning. Eveneens kwam er ook aandacht voor activiteiten zoals fiets- en wandeltochten die door de Ontspanningscommissie (OC) werden georganiseerd. Onder andere Wim Carelse, die van 1989 tot 2006 voorzitter was, maakte hier deel van uit. Ook de ontwikkeling van het eigen clubblad 't Redderke mag niet onvermeld blijven. Het was Paul van de Port die hiermee is gestart. Mensen als Rob van den Belt, wijlen Paul op den Camp, Paul Cluitmans en Olaf Schouten werkten hier jaren aan mee.

Op initiatief van wijlen Suzanne Beckers en Theo Evers werd in 1970 een start gemaakt met zomerkampen voor de jeugdleden. Begeleid door het seniorenconvent van Marguerite Beltjens, Sef Jacobs, wijlen Sjra Spätjes en wijlen Jeu Stals was in de periode 1970-1979 vooral Texel de bestemming en vanaf de jaren negentig diverse plaatsen rondom Roermond en De Weerd. Gekookt werd er door een vaste kookploeg, in de jaren: Ans op het Broek, Netje Daamen, Bertha Pollaerts en Annie Smeets. Met al deze activiteiten was de RRB een bloeiende vereniging die meer deed dan alleen maar zwemmen en vele zagen het dan ook als "een deel van je opvoeding".

In 1992 verplaatste de RRB het zwemmend redden naar de gelijknamige nieuwbouw van het zwembad, dat pal naast het oude gebouw kwam te liggen. In datzelfde jaar werd er ook begonnen met het opzetten van EhaD-wedstrijdploeg (Eerste Hulp aan Drenkelingen) onder leiding van Marianne Adams en Rob van den Belt, waarbij al snel de ene na de andere beker in de wacht werd gesleept. Armando Willems en Elly Forschelen speelden eveneens een belangrijke rol in het succes van de ploeg. Als kroon op het vorige jubileumjaar in 1994 werd de ploeg toen Nationaal Kampioen. Het grote geheim hierachter was dat veel ploegleden hun achtergrond hadden liggen bij de Waterwacht, de latere Afdeling Varend Redden.

De Waterwacht- Afdeling Varend Redden (AVR)

Met de ontwikkeling van de Maasplassen, welke mede zijn ontstaan door grindwinning, tot een hoofdzakelijk recreatief gebied voor onder andere roeiers, surfers en zeilers ontstond eind jaren 60 de behoefte aan het zogenaamde Varend Redden. In 1969 werd daarom door een aantal vrijwilligers, onder wie Harrie Beckers en penningmeester Wiel Jacobs, besloten tot de oprichting van de Waterwacht. De groep van tegenwoordig ongeveer 40 vrijwilligers van de Waterwacht vormt samen de Afdeling Varend Redden (AVR) van de RRB. Alles wat bij de RRB aangeleerd wordt kan hier in de praktijk worden gebracht. Voor het varen gelden echter andere, speciale, opleidingseisen. Door de jaren heen is de AVR een professionele organisatie en een begrip geworden op het water en onder de watersporters.

Commandopost in De Weerd (2003). Foto: AVR.

Materieel Varend Redden (2008). Foto: AVR.

Voordat in 1988-1989 het nieuwe Commandocentrum in De Weerd werd gebouwd, vonden zij onderdak in de haven van Watersport Vereniging Nautilus. De vroegere kantine van de Roermondse Roei- en Zeilvereniging Maas en Roer (M&R) werd door Nautilus ter beschikking gesteld voor de symbolische huurprijs van één gulden en diende in eerste instantie als commandocentrum. Het bijbehorende botenhuis en een aantal loodsen, welke dienden als winteropslag voor boten, mocht eveneens door de Reddingsbrigade worden gebruikt. De eerste, en toentertijd enigste, boot 'Leo Hofman' werd gebruikt om toezicht te houden op de Maasplassen.

Door de jaren heen wist men ongeveer f 200.000,- bij elkaar te krijgen om de nieuwe commandopost te realiseren, waar inmiddels grote behoefte aan was ontstaan. Dit geld kwam onder andere van een gift van de Gemeente Roermond van f 60.000,- en door het strandgeld; samen met nog een aantal andere leden heeft Harrie Beckers in een latere fase het dagstrand aan de Noordplas mede helpen ontwikkelen. Daarnaast werd veel geld verdiend met de jaarlijkse verkoop van een sticker van de Waterwacht; de koper was daarmee verzekerd van gratis hulp, dan wel voor bepaalde handelingen als het opduiken van te water geraakte zaken. De benodigde grond voor de commandopost verwierf men van Aqua Terra. Het Commandocentrum fungeert daarnaast ook als trefpunt voor hulpdiensten bij verschillende calamiteiten.

Sinds 1989 is het geheel in de Stichting Exploitatie Waterwacht ondergebracht en daarmee ontstond ook de scheiding tussen het zwemmend en varend reddend. Tegenwoordig beschikt men over een pick-up (Opel Campo) en zeven varende eenheden, namelijk: vier snelle motorboten, twee langzame 'Bondsvletten' en een sleepboot ('De Stroom II'). Een aantal van deze boten is geschonken (de 'Höppener' en de 'Kaiser'), andere zijn in bruikleen, of juist gekocht zoals de 'Toja'.

Door bewaking van de Maasplassen tot aan Linne, de dagstranden en tijdens (zeil-)wedstrijden ziet de AVR er op toe dat de nodige hulp aan eventuele drenkelingen te allen tijde geboden kan worden. Ook staat men paraat tijdens eventuele rampen zoals bij het hoogwater op 24 juli 1980 en 7 februari 1984.

Vooraf in de jaren december 1993 en januari-februari 1995 werden grote delen van Hattenboer, Herten, Roermond, Voorstad St. Jacob en De Weerd één met de Maas en moest de Waterwacht uitrukken.

Verder assisteert de AVR ook bij activiteiten zoals het Bacchus Drieve, de Havenfeesten, het NaWaKa (in 1989, 1992, 1997 en 2002) de Intocht van Sinterklaas, de Roerfeesten aan de Roerkade, Santa Fé en werkt samen met verschillende professionele organisaties en Stichting Het Limburgs Landschap.

Hoog Water te Roermond (1993). Foto: GAR.

Zwembad De Roerdomp (2007). Foto: M. Henderickx..

Heden ten dage

Gedurende de eerste jaren van de 21e eeuw, waarin de samenleving in hoog tempo veranderde, kende de vereniging ook een aantal problemen. Onder andere een dalend ledenaantal, te weinig kadervorming en minder binding tussen de RRB en AVR waren de problemen waar de Stuurgroep in 2003 op stuitte en waarna een "Koersplan 2004-2010" werd opgesteld. Dit gebeurde door Paul op den Camp, Marjolein Egtberts, Wim Klootwijk en Olaf Schouten.

Tegenwoordig biedt de RRB leden nog steeds de mogelijkheid om verschillende brevetten en diploma's te behalen die zijn opgesteld door het overkoepelende orgaan Reddingsbrigade Nederland met de officiële naam Koninklijke Nederlandse Bond tot het Redden van Drenkelingen (KNBRD) waar de RRB samen met inmiddels 182 andere brigades lid van is. De KNBRD, die in 1917 werd opgericht, stelt namelijk al sinds 1923 exameneisen vast, voor het laatst in 2009, en kent sinds 1931 een Bondshandboek voor het redden van drenkelingen. Verschillende herziene drukken zouden volgen en tegenwoordig heet dit handboek de "Handleiding Zwemmend Redden", welke de basis vormt voor de theorielessen.

Binnen de RRB besteden instructeurs tevens de nodige aandacht aan Eerste Hulp aan Drenkelingen (EHaD), en EHBO. Onder leiding van onder andere Marianne Adams, Fred Boots en Henk Swagten heeft de vereniging dit jaren lang onder eigen beheer verzorgd.

Daarnaast is sinds enkele jaren ook weer een wedstrijdploeg actief binnen de brigade en streeft men naar nauwere samenwerking met de AVR. Op deze manier biedt de RRB een compleet pakket aan voor eenieder die hulp aan drenkelingen wil kunnen verlenen. De wekelijkse trainingen van het zwemmend redden, waarbij kwaliteit en kadervorming voorop staan, vormen dan ook de spil van de vereniging en een kweekvijver voor de AVR.

Missionstatement

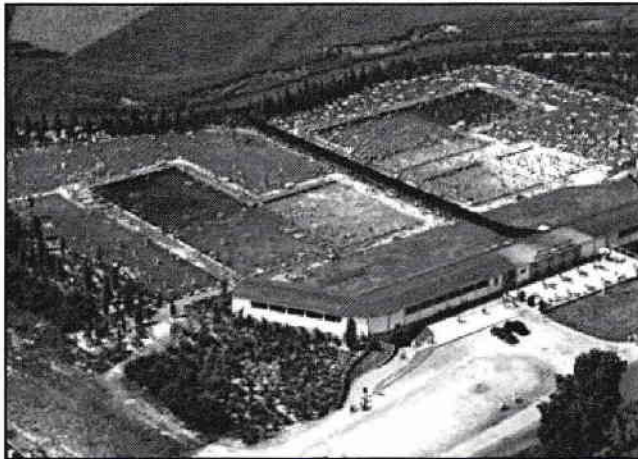
Sinds de oprichting van de RRB zijn er dan ook twee zaken die voorop zijn blijven staan: het voorkomen (preventie) én het bestrijden van de verdrinkingsdood. De Roermondse Reddingsbrigade is een bloeiende vereniging met ruim 150 leden die na 75 jaar nog steeds midden in de maatschappij staat, en het doel heeft om het zwemmend en varend redden te blijven bevorderen!

*Roy Philips
Bestuurslid RRB*

2. Herinneringen aan 40 jaar lidmaatschap RRB

Als kleine jongen van zeven jaar was ik een echte waterrat. Met veel plezier ging ik als het maar even kon naar Zwembad Hattem gelegen aan de Maastrichterweg te Roermond. Met mooi weer zelfs direct van school tot aan sluitingstijd. Bij mooi weer altijd lekker bruin gebakken.

Zwembad Hattem was een bijzonder mooi buitenbad met een links het heren- en rechts het damesbad. Beide baden met een identieke opzet en gescheiden door een metershoge heg. In die tijd mochten de dames wel bij de heren zwemmen, maar voor heren was de dameszijde absoluut verboden terrein. Na enige tijd werd de heg lager en werd het een gemengd bad. Met je vriendjes en vriendinnen had je steeds een vaste plek op het mooie groene gras, waarop je je handdoek en zwemtas had neergelegd.

Zwembad Hattem (1955). Foto: GAR.

Groepsfoto van een van de zomerkampen Texel (Jaren 70). Foto: Archief RRB

Voor 1968 was de Reddingsbrigade in mijn beleving maar een heel klein groepje, dat getraind werd door wijlen oud-voorzitter Jo Schouenberg, de badmeester van Zwembad Hattem. Ik herinner mij nog goed dat de jongens aan de herenkant van de hoge springplank af moesten springen en dat boeide mij. Rond 1969 waren er velen acties om een binnenbad te verwezenlijken. Velen herinneren zich vast nog de mooie sleutelhanger van de Gemeente Roermond die daarvoor werd verkocht.

Toen het overdekte Zwembad De Roerdomp werd geopend door de Olympisch kampioene zwemmen Ada Kok, startte de RRB een grote ledenwerfactie en met succes. De beeltenis van Ada stond groots aan de voorkant bij de ingang van het bad. Een enorme club begon met zwemmend redden en de vereniging groeide en floreerde.

Ik was in het bezit van de diploma's A, B en C van de Koninklijke Nederlandse Zwembond (KNZB). Ik mocht beginnen aan diploma A van de KNBRD onder de bezielende leiding van Theo Evers. We kregen onder andere instructie van Paul op den Camp. De zondagavond was de echte trainingsavond na de instructie. Getraind werd voor deelname aan het wedstrijdzwemmen. Dat ging met een stevige drill.

'Ome Thei' stond op de kleine springplank of liep aan de lange zijden waar we schouder aan schouder naast elkaar stonden en op heuse commando's naar de overkant zwommen in de aangegeven slag. Het moest steeds op tempo. Conditietraining ten top. In het begin waren er weekenden in de mooie oude boerderij in Hatenoer. Op enig moment was ze zo vervallen dat dit niet meer ging. Later is de boerderij afgebroken. Jammer, want daarmee waren de tijden voorgoed voorbij dat je op een oude deur achter een boot kon waterskiën.

Ik heb veel mooie herinneringen aan de zomerkampen op het eiland Texel op een vaste kampeerboerderij. Als jeugdleider had je de verantwoordelijkheid over de jeugd. Later zijn we ook nog eens naar Terschelling geweest. Overdag aan het strand en in de avond deden we allerlei spellen en ander leuke ontspanningen. Een week hard werken maar ook met veel plezier. Als de jeugd in bed lag, gingen we met de jeugdleiders nog eens flink op stap.

Een keer kwamen we diep in de nacht terug en waren onze slaapzakken aan de matrassen vastgenaaid. Dat was lachen. In de ochtend kreeg je geen kans om uit te slapen want Ome Thei 'klopte' je letterlijk uit je

slaapzak. In de kroegen van Terschelling maakte ik kennis met de veel gedraaide muziek van de welbekende groep 'The Dubliners'. Geweldig ruig en heuse meezingers tot op de dag van vandaag. Om nooit meer te vergeten!

De mooiste reis naar Texel was die in de kleine beige kleine Vauxhall van Theo Evers met Rene Munnichs aan het stuur. De richtingaanwijzer ontbrak, althans hij was eerder blijkbaar afgebroken. Onderweg moesten we vaker de spanningszoeker opzoeken omdat die gebruikt werd als richtingaanwijzer.

Behalve aan de groei van de Reddingsbrigade werd ook aandacht besteed aan de reddingsbrigade voor het open water. Met een kleine groep gingen we elk weekend naar de Maas en de grindgaten. We hadden slecht één oranje motorboot, de 'Leo Hoffman' met daarop een geweldige Evinrude motor met de nodige pk's. Wiel Jacobs, penningmeester van de RRB, ontving ons enthousiastelingen elke keer. Hij bleef vanaf de oever toekijken. Via een portofoon, een joekel van apparaat met een gigantisch lange zilveren uitschuifantenne, hadden we contact met elkaar.

Aan het einde van de vaart kregen we een drankje aangeboden, als dank voor het werk en aten we ook wel een frietje. Zo ontstond een heuse Waterwacht. De groep werd groter en we kregen de beschikking over een mooie vlet en duikmateriaal. De kosten werden onder andere gedekt door sponsoring, giften en het verkopen van stickers. Op deze manier kon iemand donateur worden van de Waterwacht. Als iemand iets op te duiken had, gebeurde dat gratis. Ik weet nog dat een Duitser zijn gouden manchetknoop in het water liet vallen en dat hij daarover zo boos werd dat hij de andere knoop er achteraan smeed. Beiden werden opgedoken.

De nieuwe aanpak vroeg ook om een nadere professionalisering. Dat gebeurde onder leiding van de toenmalige voorzitter Harrie Beckers. En zo kreeg ik de gelegenheid om een vaarbewijs te bemachtigen. De heer Lamers van Nautilus, en lid van de Nederlandse Waterskibond met een schitterende motorboot, leerde ons snel varen. Dat vaarbewijs heb ik nog steeds. Het is echter niet meer up to date. Wel heb ik dat later in 1984 heb omgezet in een vaarbewijs van het Ministerie van Verkeer en Waterstaat. We kregen onze de eerste commandopost eind jaren zeventig in de oude watersportkantine van de Roermondse Roei- en Zeilvereniging Maas en Roer die was verhuisd naar een splinternieuwe haven en home aan de overzijde van de Maas bij Hatenboer. We mochten voor één gulden gebruik maken van het gebouw en de loodsen voor het winterbergen van de boten. Fantastisch!

De Wedstrijdploeg (circa 1962). Foto: J. Mooren.

Bovenste rij: 1. René Beltgens; 4. Joep Mooren; 5. Loek Bekkers; 6. Roel Straus; 7. Jo Schouenberg; 8. Rich van Haren; 10. Karel Verheesen; 11. Joep Sniedt.

Onderste rij: 1. Karel Heijen; 2. (?) Feher; 4. Paul Bosman; 5. Boy van Rekom; 6. Wim Mooren; 8. John Tellings; 9. Math Dieteren; 10. Jos Janssen; 11. Jos Ramakers.

Ook het wedstrijdzwemmen was ongelooflijk leuk. Werkelijk te gek in die tijd. We waren de beste en werden gevreesd. Vaak werden de grote bekken met bier gevuld en leeggedronken. Aan Weert, Tönisvorst en Willich bewaar ik de mooiste herinneringen. Zo ook aan Baden Württemberg, waar daags voor de wedstrijd een feestavond werd gehouden. Met de wedstrijd ploeg hadden we altijd feest. Af en toe mochten we ook mee met de Nationale Ploeg Zwemmend Redden waar Roermond tijdlang de hofleverancier van was. Denk maar aan onder andere Charles Bos, Paul Cluitmans, Yvonne Jetten, Karin Licht en Paul van de Port.

We gingen een keer in het najaar van 1977 naar Berlijn net in de tijd dat de grote vakbondsman Hans Martin Schleyer was ontvoerd door Rote Armee Fraction (RAF; een Duitse terroristische organisatie, red.). Tjonge, we kwamen in een hele andere wereld terecht. De impact van Berlijn op ons was groot. Immers dwars door de stad liep die muur, de scheiding tussen Oost- en West-Berlijn. Op een plaats stonden de resten van een huis dat was afgebroken tot het even hoog was als de muur. We mochten slapen in een prachtig mooi en grote hoofdgebouw van de Deutsche Lebens-Rettungs-Gesellschaft (DLRG). Ik heb uit die tijd Ger Slop uit Amsterdam, ook een zwemmer in de nationale ploeg, als vriend overgehouden. We hebben het er nog regelmatig over als we elkaar zien.

Het lidmaatschap van de RRB bracht ook andere leuke dingen met zich mee. Door de verschillende diploma's heb ik vele uren als badmeester mogen werken, zowel in het buiten- als in het binnenbad. Je moest dan toezicht houden. Door de vele uren leverde dat de nodige inkomsten op. In het begin mocht je het verdiende geld contant gaan afhalen in het stadhuis. In een echt loonzakje! De uren werden op urenlijsten bijgehouden. In voor- en najaar mocht je ook het onderhoud meedoen. Een keer hadden we met een paar man onze namen met zwarte letters op de betonnen bodem van het damesbad geschilderd toen daarin geen water stond. Toen Jo Schouenberg de eerste baan trok in de volle bak was hij 'not amused'. Maar het was lachen: de hele zomer je naam te zien staan met nog twee andere namen.

Naarmate ik ouder werd, kwamen ook andere hobby's om de hoek kijken, zoals het wedstrijdzeilen en werd de Waterwacht minder en het wedstrijd zwemmen ook. Nu zwem ik puur nog voor de ontspanning en voel ik mij een jonge bejaarde omdat de snelheid volledig weg is. In september 2009 ben ik al 40 jaar lid en het lijkt een tijd die is omgevlogen maar niet vergeten. Ik ben veel dank verschuldigd aan die mooie Reddingsbrigade omdat het mij persoonlijk bijzonder veel heeft gebracht. Dank dat ik het allemaal mee maken mocht al die tijd!

Olaf Schouten
Seniorlid RRB

Zeskamp TC (2007). Foto's: M. Henderickx.

TRAINER EVERS OP BEZOEK BIJ DE R.O.Z.

Op 25 september j.l. was onze hoofdinstructeur, dhr. Evers te gast bij de Regionale Omroep Zuid.

Hier volgt een kort verslag van het interview dat ginds in Maastricht plaats vond.

- O. In oktober neemt u deel aan de wereldkampioenschappen zwemmend redden in Sofia. De 4 jongens en meisjes komen allemaal uit Limburg. Zijn dat nu echt de beste op dat gebied in Nederland.
- E. In augustus 1980 zijn we begonnen met de selectiewedstrijden waaraan ongeveer 50 zwemmers deelnamen. Van die 50 zijn er nu nog 8 over.
- O. Het is toch zwemmend redden en niet reddend zwemmen.
- E. Dat klopt want je moet eerst zwemmen om te kunnen redden.
- O. U bent trainer van de Roermondse Reddingsbrigade en van de Nederlandse Ploeg. Nu zijn er in Nederland ongeveer 155 brigades. Zijn die van Roermond en omgeving nu zo goed dat dat de beste van Nederland zijn.
- E. In 1970 werden we voor het eerst Nederlands kampioen en sedert die 11 jaar hebben we dit kampioenschap nog 9 maal behaald. Dus je zou wel kunnen zeggen dat we tot de Nederlandse top behoren.
- E. Je moet de zwemmers motiveren om echt resultaat te bereiken. Ook moeten ze er veel voor laten. Op dit moment trainen ze iedere dag voor de wereldkampioenschappen.
- O. Waaruit bestaan de nummers op een wereldkampioenschap?
- E. Dat is de 200m hindernis zwemmen, 50m popduiken, boeiwerpen en 150m redden met boot.
- O. Er wordt dan gelet op snelheid en techniek?
- E. Dat is juist.
- O. De dames, moeten die de zelfde nummers afwerken als de heren?

- E. Ook dat is juist. De puntentelling is echter alleen hetzelfde bij het boeiwerpen. Bij de overige nummers is de puntentelling aangepast.
- O. Welke landen nemen er deel aan de weds trijden.
- E. In totaal nemen 11 landen deel. Ieder land 4 dames en 4 heren, dus in totaal 44 dames en 44 heren.
- O. Wat denkt u te bereiken in Bulgarije?
- E. Ik hoop bij de eerste drie te komen

Die plaats bij de eerste drie zat er echter niet in. Dat wil echter niet zeggen dat de ploeg teleurgesteld terug is gekomen uit Bulgarije.

De concurrentie bleek veel groter te zijn dan aanvankelijk werd gedacht. Ook bleken enkele landen veel sterker te zijn dan datgene wat zij eerder hadden laten zien.

Het is zeker dat er veel geleerd is in Bulgarije. Ook sneuvelden er enkele Nederlandse records en wel op de nummers popduiken en redden met boot.

De sfeer in de ploeg was geweldig evenals de organisatie van de wedstrijden.

Na afloop van de wedstrijden bracht het Nederlandse team nog enkele bezoeken aan de omgeving van Sofia.

De volgende leden van de Roermondse Reddingsbrigade vertegenwoordigde de K.N.B.R.D.:

DAMES

Yvonne Jetten
Karin van Dael
Marjolein Ruyten

HEREN

André Spikers
Frank Rietbroek
Bert Schlicher
Paul Cluitmans

Dit alles onder leiding van de heren Evers en Renette. Uit Echt kwam Mieke van Buggenum die het damesteam compleet maakte.

Uit: 't Redderke (circa 1980).

"De RRB staat 75 jaar al reddend klaar"

Veel water is in deze periode door 'ös Mooder Maas' haar stroomgebied gevloeid. Meerdere perioden met hoogwater en... ook met relatief rustige tijden. Een ieder bemerkte bewust of onbewust de opeenstapeling van veelal kleine veranderingen in deze periode (1994-2009, red.).

Kijken we naar deze periode vanuit andere gezichtspunten, dan zien we ook duidelijke verschuivingen van het pure vrijwilligers- verenigingsgevoel en de inzet naar een vaker meer individuele, meer kritische benadering vooral door de jeugd in het algemeen en met name de leden van de RRB.

Nadelig...? NEE, het is gebonden aan de maatschappelijke veranderingen in het algemeen met vooral positieve impulsen. Meer recht voor zijn raap en alert in reacties. Goed deze vorm van assertiviteit en oprechtheid, goed voor het individu en goed voor de RRB!

Wat iedere vereniging ontbeert is de "olie" voor het soepel laten lopen van de vele radertjes klein en groot. Situaties als: geen, genoeg, of te dikke olie komen voor en maakte het besturen, om maar eenvoudig te zeggen, uitdagend en vormde de specerijen binnen onze brigade.

Zelf kijk ik terug naar deze periode als een fijne periode en zoals in het begin reeds vermeld net een soap zoals 'Goede tijden, slechte tijden', "klaar staand met het oliekannetje".

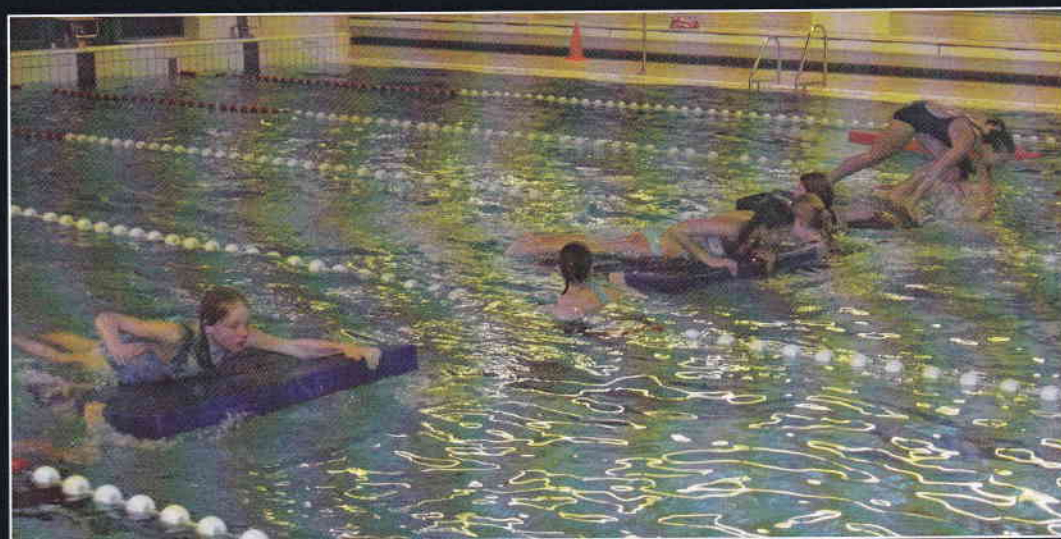
In deze periode zag ik veel jongens en meisjes van "kleintjes" uitgroeien tot echte volwassen individuen die om het maar eenvoudig te zeggen hun "mannetje" staan niet alleen binnen de brigade, maar ook in de maatschappij! Petje af! Dit doet mij deugd.

Ook de contacten met de ouders waren open en oprecht en waar aandachtspunten waren werden deze veelal onder het genot van een kopje koffie, thee of iets sterkers, de meningen en standpunten weergegeven en de richting aangegeven hoe verder. Alles gaven we een naam en gingen uiteen als goede vrienden. Jongens, meisjes, ouders en overige instanties en instituten; het verheugde mij met jullie op deze manier te mogen werken. Ga geen opsomming geven van namen, want dan sla ik beslist iemand over en ik wil niemand in deze te kort doen! Dank U allen voor de inzet en ondersteuning.

Al weer enige jaren terug is het roer overgedragen aan een jongere generatie, want verjonging moet er blijven! Als bootsmaatje sta ik nog ter beschikking en zie dat de RRB weer goed onder stoom en... op koers ligt. Succes allemaal en behouden vaart!

Wim Carelse

Erelid RRB

Clubkampioenschappen TC (2007). Foto's: M. Henderickx.

5. "Zwemmen is en blijft een gouden sport!"

Deze brigade maakt al meer dan 40 jaar deel uit van mijn leven. Als meisje van een jaar of twaalf bij de Reddingsbrigade gekomen toen in Roermond het overdekte zwembad geopend werd. Zwemmen is een gezonde sport en in Roermond met zijn Maasplassen en in Friesland - waar we altijd op vakantie gingen- is het zeker nodig om goed te kunnen zwemmen.

In de beginjaren met het behalen van alle brevetten en de diploma's A en B begon ook de interesse voor het wedstrijdzwemmen. Door het enthousiasme (en het strenge regime) van Theo Evers, onze trainer, en de prima resultaten van de ploeg was er een grote stimulans om jezelf te willen verbeteren. Dat betekende veel trainen (ook 's morgens vroeg twee keer per week) en altijd op de zondagavond. Een training missen... 's morgens in je bed blijven liggen... dat kwam in die tijd niet voor. Je was er gewoon. Het hoorde gewoon bij je leven. Bijna elk weekeinde gedurende de winterperiode waren er wel wedstrijden, veelal in Duitsland, waar Roermond een geduchte tegenstander was voor menige Deutsche Lebens-Rettungs-Gesellschafts- ploeg (DLRG).

Door dit enthousiasme in de RRB voor het wedstrijdgebeuren en de goede resultaten werd de RRB op een gegeven moment ook de hofleverancier voor de nationale selectie. En van daaruit hebben we ook met een aantal RRB-ers in de Nederlandse ploeg deelgenomen aan WK's en EK's. In oktober 1984 heb ik destijds mijn laatste internationale wedstrijd gezwommen in Spanje, inmiddels zwanger van Anneloes. In 1985 is Theo Evers en de dameswedstrijdploeg van de RRB ermee gestopt.

Alles staat en valt in elke club met de belangeloze inzet van de vrijwilligers die lessen en trainingen verzorgen, maar ook met de inzet van de clubleden. Ploegmaatjes verdwenen van het toneel (andere woon-, werk- en familieomstandigheden), maar met name Yvonne Jetten en ondergetekende zijn altijd trouw blijven zwemmen op de zondagavond. Na verloop van tijd (en jaren) zag je ook weer oude bekenden van vroeger terugkomen, die ook weer middels het baantjes zwemmen, iets aan de conditie willen doen.

Mijn dochter Anneloes heb ik op een gegeven moment over kunnen halen om ook eens bij de reddingsbrigade te gaan kijken; ze zwom toen bij de zwemclub RZL in Haelen. We zijn bij de reddingsbrigade van Heythuysen (Aoreven, red.) terecht gekomen, omdat dit gezien onze woonplek in Neer het eenvoudigste was. Ook zij werd besmet met het brigade virus, haalde haar brevetten en kwam in de wedstrijd ploeg terecht. En daarna ook in de nationale selectie en zo in de Nederlandse junioren ploeg en later in de senioren ploeg. Ze is inmiddels bijna 24 jaar en zwemt ook nog steeds. De laatste jaren leveren de reddingsbrigades van Echt en Heythuysen de meeste zwemmers aan voor de nationale dames- en herenselectie.

Nationale Ploeg (Jaren 70?) Foto: Archief RRB.

Bovenste rij: 1. Theo Evers; 2. Hans Diepstraten; 3. Paul Cluitmans; 4. Bert Schlicher; 5. André Spikers.
Onderste rij: 1. Karin van Dael; 2. Miek van Buggenum; 3. Yvonne Jetten; 4. Marjolein Ruyten.

Toen in 2004 het WK Senioren in Italië werd gehouden, had ik Anneloes beloofd om mee te gaan. In Italië heb ik toen aan het WK voor Masters meegedaan en zelfs medailles behaald! Het was een bijzonder leuke ervaring om ook op oudere leeftijd aan wedstrijden deel te nemen. Daarna heb ik aan nog een EK en een WK meegedaan.

In de tussenliggende jaren zijn er veel veranderingen geweest (samengaan internationaal van verschillende bonden) zodat de wedstrijdonderdelen nog gevarieerder zijn geworden. Er zijn, in vergelijking met vroeger, veel meer onderdelen bijgekomen. Niet alleen een uitbreiding van de zwembadonderdelen (Poolevents) maar ook op het strand (Oceanevents).

Met name deze Oceanevents, overgekomen uit Australië, Nieuw-Zeeland en Zuid-Afrika, zijn geweldig om te doen. Het roeien en het boeiwerpen (later het balwerpen) zijn langzaam verdwenen.

De laatste keer roeien heb ik op de EK Masters in 2006 in Duitsland gedaan.

Marjolein en Anneloes Peulen tijdens het EK in Duitsland (2005). Foto's : M. Peulen.

In 2008 heeft Reddingsbrigade Nederland het Europees Junioren Kampioenschap (EJK) georganiseerd, wat een prachtig evenement is geweest. Het Nederlands Kampioenschap voor ploegen was dit jaar in Echt op zaterdag 28 maart voor de Junioren en op zondag 29 maart voor de Senioren. Door de Reddingsbrigade Echt wordt jaarlijks een Ocean Event gehouden in Susteren op het recreatiepark Hommelheide (eind augustus of begin september); een goede gelegenheid om eens met deze kant van de wedstrijden van de brigade kennis te maken.

Zoals je kunt lezen ben ik nog steeds enthousiast over het zwemmend redden en ik zal zeker in de toekomst nog willen deelnemen aan wedstrijden.

Dus zwemmen blijft een gouden sport, ongeacht je leeftijd!

Wil je meer informatie aarzel niet en stel je vraag. Ik ben meestal op de zondagavond van 20.00-21.00 uur te vinden in het zwembad.

*Marjolein Peulen-Ruyten
Oud-lid Wedstrijdploeg RRB*

Goud voor lifesavers Peulen en Roemen

REDDEND ZWEMMEN
DOOR HARRY OP DEN KAMP

Het WK lifesaving (reddend zwemmen) in het Italiaanse Viareggio is zeer succesvol verlopen voor de Nederlandse ploeg, met daarin drie Limburgers. Oranje haalde vier keer goud, een keer zilver en een keer brons.

Tijdens de poolevents (zwembad) scoorde Marjolein Peulen uit Neer bij de masters in de categorie 45 tot 49 jaar een gouden plak op de tweehonderd meter hindernis. Zilver was er voor haar op het onderdeel vijftig meter popvoeren. Claudine Roemen uit St. Odiliënberg won de wereldtitel op de honderd meter popduiken met zwemvliezen in de categorie 30 tot 34 jaar. Op de vijftig meter popduiken was ze goed voor brons.

Na twee dagen werd het zwembad verruild voor het strand en de zee voor de ocean events. Het weer liet het in eerste instantie afweten. Regen en onweer zorgden ervoor dat het programma gewijzigd moest worden. De onderdelen in de zee werden uit-

gesteld tot het onweer voorbij was. In plaats daarvan werden de onderdelen afgewerkt op het strand. Ook hier waren er Limburgse successen. Peulen won goud op twee looponderdelen: twee kilometer beachrun en de beachflags.

Uit: "Dagblad De Limburger" (DDL),
September 2004

Uit: "Dagblad De Limburger" (DDL),
10 november 2004.

Anneloes in voetsporen van haar moeder

ZWEMMEND REDDEN
VAN ONZE VERSLAGGEVER

Er is eigenlijk niets mooiers dan als moeder en dochter dezelfde interesse hebben. Marjolein Peulen-Ruyten (47) en haar dochter Anneloes (19) uit Neer kunnen dat beamen.

Op twaalfjarige leeftijd meldde Marjolein zich bij de reddingsbrigade Roermond. In de jaren zeventig en begin jaren tachtig won zij met de reddingsbrigade Roermond diverse malen het Nederlands kampioenschap voor teams. In 1982 en 1984 werd Marjolein met het nationaal team Europees kampioen en individueel werd ze in 1984 ook nog tweede in de discipline bootredding en derde met boeiwerpen.

Vervolgens nam ze niet meer aan grote evenementen deel en stichtte een gezin. Dochter Anneloes werd geboren. Na verloop van tijd voelde het meisje ook wel iets voor de hobby die haar moeder had beoefend. En meldde zich als lid bij de reddingsbrigade Aoreven (Heythuysen). Anneloes bleek ook met het zwemmend-reddendvirus te zijn besmet. Boekte als junior aansprekende resultaten bij het NK pool events met twee eerste en één tweede pick. Bij het NK in de

onderdelen ocean events: twee maal zilver en één keer brons. En werd uitgenodigd voor het Europees juniorenkampioenschap (EJC) zwemmend redden in Frankrijk (2001), Bulgarije (2002) en Italië (2003). De oogst: één maal goud, twee keer zilver en vier keer brons. Toen kreeg Marjolein

weer de kriebels te pakken. „Ik had twintig jaar niets meer gedaan”, zegt Marjolein Peulen. Anneloes, die in het Belgische Leuven tandheelkunde studeert, vond het wel leuk dat ze met haar moeder kan sporten. Ze bereidde zich voor op het wereldkampioenschap in Viareggio-Livorno (Italië), waar de ocean events plaatsvonden. De andere onderdelen werden afgewerkt in het vijftig meter zwembad van Livorno.

Het was de eerste keer dat Anneloes geselecteerd werd voor

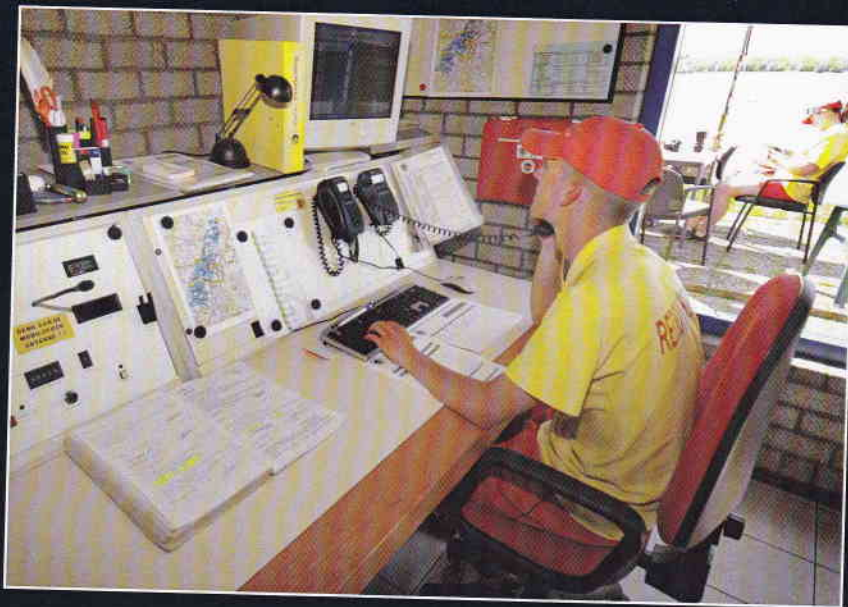
Marjolein en Anneloes Peulen krijgen onderscheiding van burgemeester Peeters van de gemeente Roggel/Neer.
foto Franco Gori

de senioren. Moeder Marjolein schreef zich in bij de masters van 45 tot 49 jaar. „In tegenstelling tot de deelnemers die tot het nationaal team behoorden, kunnen de masters op eigen initiatief naar het WK gaan. In de zomer heb ik veel getraind. Het is een geluk dat Neer over een buitenbad van 25 meter beschikt. Tussen het werk door trainde ik in het zwembad en 's avonds met het board dat de reddingsbrigade Aoreven in Heythuysen had gehuurd. En ik rende 's morgens

relay werd de zilveren medaille in de wacht gesleept. Marjolein Peulen werd bij de masters op de 200 meter hindernis eerste, won twee looponderdelen en bemachtigde de zilveren plak voor popduiken. Vanwege die prestaties werden moeder en dochter door burgemeester Jef Peeters van Roggel gehuldigd. Anneloes: „Een gewone zwemmer of zwemster hoeft alleen maar een snelle tijd neer te zetten. Bij zwemmend redden komt veel meer kijken. Er

wordt met allerlei attributen in het water iets gedaan. Dat maakt het leuker en gevarieerder. Het is een teamsport. De vrouwen die geselecteerd worden voor een groot evenement komen allemaal uit Limburg. Wat ook opviel, was het groot aantal landen dat zich voor zwemmend redden of lifesaving meldde. Op het WK in Italië waren er al vierendertig.” Australië is op elk toernooi huizenhoog favoriet. De Australiërs beschikken immers over voorwaarden waar de meeste landen niet aan kunnen voldoen: de huizenhoge golven die ook een grote rol spelen op evenementen.

Hoe lang Marjolein nog doorgaat? „Dat weet ik nog niet. Zo lang het goed gaat, blijf ik deze sport beoefenen. Als ik met Anneloes ga trainen hebben we ieder ons eigen trainingsplan. Het tempo van Anneloes kan ik niet bijhouden. Kan ook niet vanwege het leeftijdsverschil.” Op 14 november wordt het Nederlands kampioenschap poolevents in Eindhoven gehouden voor junioren, senioren en masters. Daar worden de selecties gevormd die door de Reddingsbrigade Nederland naar internationale toernooien worden uitgezonden.

De Afdeling Varend Redden in actie (2008). Foto's: AVR.

*I*n het allereerste echt mooie weekend van dit jaar mag ik een kijkje nemen bij de Reddingsbrigade Roermond. Bestuurslid Jules van Herten ontvangt mij en vertelt mij met veel enthousiasme over zijn werk. Belangrijkste taak is het voorkomen, redden of zoeken van drenkelingen. Hierbij werkt de brigade soms ter ondersteuning van politie, brandweer en andere beroepsdiensten.

We hebben geluk! Na een korte uitleg stappen we op de boot en gaan we alles zelf meemaken. Vandaag is het weer echt prachtig. 'Het werk van de Reddingsbrigade is sterk afhankelijk van het weer,' vertelt Jules. 'In weekenden met mooi weer en tijdens de zomervakantie is de Reddingsbrigade vooral bezig met het wijzen op veiligheid, bijvoorbeeld bij het snelvaren in de nabijheid van dagstranden. Tijdens dagen met slecht weer en harde winden is de reddingsbrigade druk met het uitkijken naar het weeralarm en het helpen bij motorproblemen. Het KNMI houdt contact met de Reddingsbrigade om door te geven hoe laat bepaalde weerstormen in Roermond te verwachten zijn. Hierdoor kan de Reddingsbrigade het water vrijmaken, waardoor de kans op blikseminslagen aanzienlijk verminderd wordt.'

De Reddingsbrigade in Roermond bestaat al sinds 1934 en is onderdeel van Reddingsbrigade Nederland. Sinds die tijd is het watergebied alleen maar gegroeid.

Van de veertig leden zijn er twintig 'actief'. Zij variëren in leeftijd van vijftien tot vijfentwintig jaar. Leden ouder dan vijfentwintig jaar bekleden veelal bestuursfuncties. Mensen besluiten over het algemeen op hun vijftiende, zestiende jaar om lid te worden. Vaak stromen ze door vanuit het reddingszwemmen bij een zwembad. Eenmaal hier krijgen ze opleidingen en door de overheid erkende diploma's. Vanaf hun achttiende kunnen leden intern hun vaarbewijs halen en mogen ze op de snellere boten.

Ze kunnen er dan voor kiezen om zich nog verder te specialiseren, bijvoorbeeld als dagcoördinator, instructeur of duiker. Sommige leden verlaten de Reddingsbrigade rond hun twintigste, vijfentwintigste, maar tegen de tijd dat ze dertig zijn komen ze vaak terug. Meestal vanuit een hulpverlenend beroepenveld, dat wil zeggen als verpleegkundige, brandweerman/vrouw of bijvoorbeeld als politieagent.

De Reddingsbrigade is een vrijwilligersorganisatie die alleen vergoedingen krijgt voor gemaakte onkosten en die het moet hebben van subsidies en steun van bedrijven. Jules zou dit graag anders zien. 'De overheid neemt voetstoots aan dat er altijd wel een Reddingsbrigade zal zijn, maar het werven van nieuwe leden wordt steeds moeilijker, we merken dat de animo om vrijwilligerswerk te doen afneemt; het zou mooi zijn als de jeugdige vrijwilligers hun inzet met een zakcentje beloond zouden kunnen zien.' Wij als recreanten kunnen in elk geval al een stimulerend steentje bijdragen door het kopen van een reddingsbrigadesticker. De opbrengsten hiervan komen namelijk geheel ten goede aan de Reddingsbrigade.

'Dat je ziet hoe jonge mensen zich ontwikkelen en natuurlijk het helpen van anderen - iets waar waardering tegenover staat - maakt werken bij de Reddingsbrigade heel mooi.' Dag en nacht is de Reddingsbrigade oproepbaar. Om alles bij een bepaalde situatie vloeiend te laten verlopen wordt er jaarlijks meerdere malen getraind. Meestal worden deze oefeningen in het najaar en de winter gehouden. Tijdens deze grootschalige oefendagen wordt er samengewerkt met brandweer en politie - de brandweerbevelvoerder heeft dan de leiding - zodat voor iedereen duidelijk wordt hoe de samenwerking zo soepel mogelijk kan verlopen. 'Het is belangrijk dat we dezelfde 'taal' spreken', vertelt Jules van Herten. In de zomer wordt praktijkervaring opgedaan. Jules: 'Wanneer er mensen vermist zijn en het vermoeden bestaat dat ze te water zijn geraakt, kan er gebruik gemaakt worden van reddingshonden.' Net vandaag hebben we het

geluk dat er een oefening met honden plaatsvindt. Buisjes met menselijke geur worden in het water verstopt. Het is aan de honden om zo snel mogelijk vanuit de boot aan te geven waar deze buisjes liggen. Dolenthousiast 'danst' een herdershond bij ons op het dek nadat hij een buisje gevonden heeft. Als een trotse eigenaar keert hij terug naar de kant.

'Als een drenkeling enige tijd vermist is, werken we echt voor de familie van het slachtoffer.' Het aantal slachtoffers per jaar is zeer afhankelijk van de drukte in de zomer. 'We hebben jaarlijks ongeveer één drenkeling, maar soms zijn het er ook wel vier.' De plassen zijn op sommige plaatsen maar liefst vierentwintig meter diep. Dat maakt het zoeken naar drenkelingen niet gemakkelijk. 'Duikers van de brandweer kunnen maar tot vijftien meter diepte duiken, daarboven wordt de hulp van de marine ingeschakeld.'

Nieuwsgierig vraag ik Jules naar wat minder dramatische gebeurtenissen. 'Gelukkig zijn wij niet alleen bezig met levensbedreigende zaken in en om het water. Soms gaan we op zoek naar sleutels of een telefoon die in het water gevallen is. Echt bizar was toen we achter onze eigen boot aan moesten. Een groepje recreanten was er, met een behoorlijke slok op, mee gaan varen. Dat soort situaties maakt het werk gevarieerd en achteraf erg lachwekkend.'

Voornamelijk de jongere leden - ongeveer eenderde is vrouw - zijn op het water te vinden. 'Het is echt een vriendenclub. Er wordt geregeld samen gebarbecued en vaak gaan ze er samen op uit: de beste vrienden dus, én de beste redders in nood.'

Na een aantal uren op het water doorgebracht te hebben is mijn Baywatch idee van alleen maar stoere mannen en vrouwen in snelle boten verdwenen en heb ik een ongelofelijk respect gekregen voor 'onze redders'. ■

Sjors Pennings
Lid RRB & AVR

De Afdeling Varend Redden in actie (2008). Foto's: AVR.

Met mijn A-diploma op zak ben ik in 1991 bij de Reddingsbrigade begonnen als klein kindje van zes jaar. Zeg nou eerlijk, zoals de eisen vroeger waren voor het A-diploma kon je eigenlijk nog helemaal niets. Ja, een beetje op je buik en rug zwemmen en een beetje watertrappelen. Na twee jaar slagverbetering en oefeningen was ik sterk genoeg om een drenkeling te vervoeren en kon het echte werk beginnen.

De taak van mijn instructeur was het om mijn slagentechniek te behouden, drie vervoersgrepen aan te leren, het gooien van een touw en een stukje onderwater. Nu kan je denken dat is toch niet zo moeilijk... u heeft misschien gelijk, maar zonder instructie, had ik dit niet geleerd en had ik nooit mijn eerste brevet gehaald.

Jaren kropen voorbij en langzaam kon ik al wat meer. In 1999 ging ik voor brevet 6 op en kon ik vier vervoersgrepen toepassen, zes bevrijdingsgrepen en omklemmingen, ringen van de bodem opduiken, met twee reddingsmiddelen een droge redding uitvoeren en al een flink eind onderwater zwemmen. Ook hier weer zonder instructie was ik niet tot brevet 6 gekomen.

Uiteindelijk mocht ik gaan trainen voor de twee diploma's waar het binnen de Reddingsbrigade om draait, KNBRD diploma A en B. Wat hier geleerd moet worden houd ik nog maar even geheim, maar heel zeker weten zal je zonder instructie nooit deze diploma's in je bezit krijgen.

Wat ik hierboven duidelijk heb proberen te maken, is dat het binnen een reddingsbrigade draait om instructie.

Om dit te verwezenlijken hebben we momenteel weer een aantal instructeurs in opleiding binnen onze vereniging. Ze zijn nu allemaal al instaat om jullie die instructie te geven die jullie nodig hebben.

Zelf als volwaardig instructeur zie ik er op toe, dat de kwaliteit van ons zwemonderwijs op peil blijft en ons doel bereikt kan worden, namelijk zoveel mogelijk mensen opleiden tot zwemmend redder. Alleen zo kunnen we in Nederland de verdrinkingsdood bestrijden.

Marjolein Egtberts

Instructeur & Lid TC RRB

Verkleed afstandswemmen met Carnaval (circa 1994/1995). Foto: R. Philips.

Bovenste rij: 1. Jaap Klootwijk; 5. Ralph Dirks.

Middelste rij: 2. Wim Klootwijk; 6. Ruben Mertens; 7. Marianne Adams.

Onderste rij: 3. Roy Philips; 4. Peter Sikkes.

Beng! Daar lag ik dan. Mijn hoofd sloeg op de grond. Au! "Je moet ook niet rennen in het zwembad!" werd er gezegd. Ik wist het. Elke week hoorde je niks anders. Maar kinderen zijn eigenwijs. Nu roep ik zelf elke week "niet rennen in het zwembad". Maar de volgende week gebeurt het weer. Ondanks alle veranderingen is er voor mij nog steeds een stukje hetzelfde gebleven. De herkenning. Als ik de kinderen zie spelen en foetelen tijdens het zwemmen denk ik terug aan de jaren dat ik zelf zwom. Als zesjarig meisje begon ik samen met een aantal nichtjes en neefjes omdat "we niet goed konden zwemmen." Het ABC-diploma stelde niks voor en onze ouders durfde niet met ons te gaan zwemmen. Dus de RRB was de oplossing.

Nou moet ik eerlijk bekennen dat ik het in het begin vreselijk vond. Niet omdat ik geen vrienden had, of omdat ik de opdrachten niet leuk vond, maar omdat ik altijd als laatste was. Elk jaar weer smeekte ik of ik mocht stoppen maar elk jaar weer werd ik overgehaald om toch nog een jaartje door te gaan. Totdat "juffrouw Elly" (Elly Forschelen, red.) mijn moeder vertelde dat ik wel erg vaak moest hoesten. En ja hoor. Ik ging naar de dokter en had inspanningsastma. Ik kreeg medicijnen en langzaamaan begon het steeds leuker te worden. Al mijn nichtjes en neefjes waren gestopt, maar ik ging door. Ik kreeg een betere conditie en doorliep alle brevetten tot en met diploma A en B. Ik trainde nog een jaartje mee omdat mijn vriendin was gezakt en ik mijn conditie wilde behouden.

Ja, en toen kwam het... Ik ging zelf les geven. De allerkleinsten werden aan mij toegewezen en ik mocht ze de eerste kneepjes van het reddingszwemmen bij gaan brengen. Zelfs het jaar erna hield ik mijn eigen groepje. Wat een schatjes waren het toch. En nu, op negentienjarige leeftijd, ben ik nog altijd bij de brigade en jawel, ik heb nog steeds mijn oude groepje! Ook heb ik er nu twee brevetten bij dus geef ik nu les aan brevet 1, 2 en 3. "Au" hoor ik verderop. Iemand is gevallen. "Je moet ook niet rennen", zeg ik. "Weet je, toen ik zo oud was als jij en rende..."

Kyra Daemen

Assistent-instructeur RRB

Hoe ben je bij de RRB betrokken geraakt?

Door mijn zus (Nalini, red.) ben ik betrokken geraakt bij de RRB en ben alweer elf jaar lid.

Hoe ervaar je de (theorie)lessen die je volgt?

Boeiend en gezellig. En natuurlijk ook leerzaam.

Wat vindt je leuk aan de RRB?

Je maakt vrienden door de RRB. En ik heb er nog steeds contact mee.

Je hebt vroeger meegedaan aan de zomerkampen. Kun je daar iets over vertellen?

De kampen waren gezellig en heel lachwekkend. Zo werd aan de ontbijttafel een wedstrijd 'Broodeten' gehouden.

Naast het zwemmend redden is er ook het varend redden. Ben je hier al ooit bij betrokken geraakt?

Nee, ik ben het nog niet tegengekomen.

Wat zou je nog willen veranderen binnen de brigade?

Weer opnieuw zomerkampen. Meer kampen zijn namelijk gezelliger.

Aditi Huberts

Jeugdlid RRB

Een kijkje gedurende de trainingen (2008). Foto's: M. Henderickx.

De Roermondse Reddingsbrigade in 2009

Voorzitter a.i.:

Toon Crijns

(1955; Maintenance Engineer)

In mijn werkend leven ben ik al jaren werkzaam in het onderhoud. Hier houd ik mij bezig met het opstellen van verbeterplannen en het implementeren van deze plannen.

Toon Crijns is sinds 1995 lid van de RRB en vanaf 2006 bestuurslid. Daarnaast maakt hij sinds 2004 ook deel uit van de Technische Commissie (TC)

Secretaris:

Maurice Henderickx

(1965; Docent Exacte Vakken, Systeem Ontwikkelaar en Software Ontwerper)

Geïnteresseerd in alles wat met wetenschap te maken heeft. In mijn vrije tijd houd ik me al meer dan 25 jaar bezig met onder andere Kindervakantiewerk en jeugd- en jongerenwerk.

Maurice Henderickx is sinds 2007 lid van de RRB en tevens bestuurslid.

Penningmeester:

Jeroen Nijenhuis

(1957; Gerechtsdeurwaarder te Roermond)

Sinds een aantal jaren houdt hij zich veelal bezig met het geven van cursussen waarmee deurwaarders hun kennis op peil moeten houden; tot 2008 gaf hij les aan de beroepsopleiding voor deurwaarders. Jeroen is bestuurslid van de beroepsorganisatie en houdt van zijn werk, maar ook van lezen en het kijken naar spannende detectives.

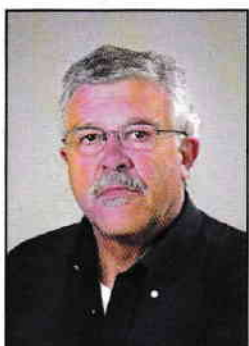
Jeroen Nijenhuis is sinds 1999 lid van de RRB en vanaf 2002 bestuurslid.

Algemeen bestuurslid:
Roy Philips (1984; Kunsthistoricus)

Studeerde kunstgeschiedenis en archeologie aan de Radboud Universiteit Nijmegen. Hij heeft zich onder andere gespecialiseerd in de provinciaal-Romeinse archeologie en de stadsgeschiedenis van Roermond, maar was eerder ook betrokken bij veldwerk in Ostia Antica.
Roy Philips is sinds 1991 lid van de RRB en vanaf 2006 bestuurslid. Daarnaast maakt hij sinds 2005 ook deel uit van de Ontspanningscommissie (OC).

Afdeling Varend Redden / voorzitter Stichting Waterwacht:
Jules van Herten (1947; Opsporingsambtenaar Politie Limburg Zuid)

Jules is opgegroeid aan "de Maas" en de Plassen en heeft er zijn voetsporen nagelaten. Doelstelling is jonge mensen te interesseren voor het prachtige watergebied en de veiligheid op het water.
Jules van Herten is sinds 2003 lid van de RRB en vanaf 2004 bestuurslid. Daarnaast vertegenwoordigt hij de Afdeling Varend Redden (AVR) binnen het bestuur.

Technische Commissie:

Toon Crijns
Marjolein Egtberts

Ontspanningscommissie:

Roy Philips

Financiële Commissie:

Wim Carelse
Stef Feher
Gerhard Sikkes

Examenadministratie:

Frank Pollaerts
Yvonne Vos

Vertrouwenspersonen:

Wim Carelse
Silvia Waayen

(Assistent-) Instructeurs:

Koen Aalbersberg
Poul Aalbersberg
Caroline Crijns
Kyra Daemen
Marjolein Egtberts
Simone Goudriaan
Eric van der Hoeven
Kevin Nelissen
Daniëlla Schrauwen

Wedstrijdploeg:

Jeffrey Dekker
Marjolein Egtberts
Simone Goudriaan

Poetsploeg:

Toon Crijns
Har Hendriks

Ereleden:

Rob van den Belt
Wim Carelse
Theo Evers
Frank Pollaerts
Yvonne Vos

Lid van Verdienste:

Joop van der Sluiszen

Oudste Lid:

Marguerite Beltjens (26-10-1927)

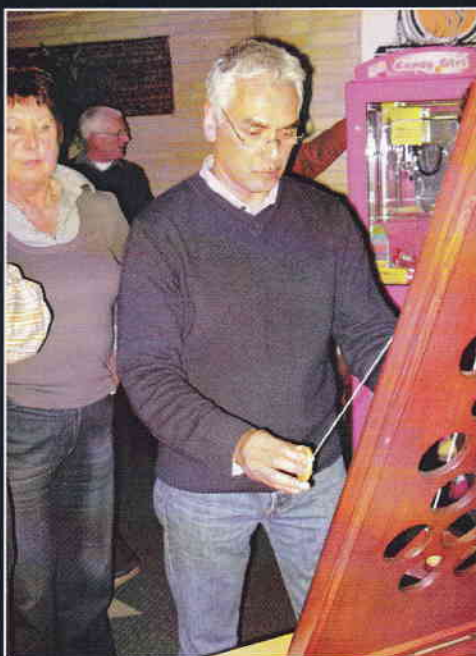
Langst Lid:

Theo Evers (sinds 01-01-1965)

Jubileumcommissie:

Wim Carelse, Toon Crijns, Roy Philips,
Jules van Herten, Jeroen Nijenhuis,
Frank Pollaerts, Hannie Rodts, Yvonne Vos

Oude Spelen voor Jong & Oud (2009). Foto's: F. Pollaerts.

Het Brigadelied

Tekst: Fr. Beckers
Melodie: "Daar bij die molen."

Es 's morges vreug 't zunke sjient
Wär ich wakker mit eine rök,
Ich klei mich aan en griep de fiets
En vleege daan euver de brök;
En zeen ich daan lekker de Maas
Dan verheldert mien gemood,
En es ich dan in't water lik,
Dan duit 't mich zoo good.

Refrein:

Al in det water, dat heerlijk water,
Dan bön ich jammers al in mien element,
Al in det water, dat heerlijk water,
Höb ich ein bad gehad, dan bön ich eers content.

Dan zijwum ich ein paar keer rondj,
En nog ins här en truk,
Doon de cowl of de borssjlaag
En ich sjmiet mich op de ruk,
Dan dink me aan gein oer of tied,
Joa, de tied vervluug zoo sjnel,
En eer me der dan auch aan dink
Kump Bér al mit de bel...

Refrein

De badmeister is eine flinke vent,
Hä duit auch good zien plich.
Hä is behulpzaam en beläfd,
Hät ei vrundjelijk gezich.
En is der soms eine in nood,
Dan is der bie de handj
Dan sjeit der hem al aan den haok
En sjeip hem nao de kantj.

Refrein

En is der zomers oos groot fees
Dan höbbe veer 't drök,
Dan wurd van alles geprakkeseerd,
Het is zeker det 't lök,
Ze ammuzeere zich allemaol good
Ze höbbe plezeer en joeks
Besonjer es zone dieke heer
Ein wash hoalt oet zien böks...

Refrein

En geit 't op 't exame aan,
Waat höbbe ze dan ei leid;
Dan repeteere ze eedere daag
Veur theorie en veur praktijk;
Maar 't ergste is die nutte pop
En ze höbbe ze dan neet gouw
Dan sjerre ze net zo lang euver de baom
Dat ze wäre bontj en blauw...

Refrein

Jubileumactiviteiten:

04 januari	Jubileumwandeling Meinweggebied
25 januari	Sponsorzwemmen (opbrengst: € 850)
28 maart	Oude spelen voor Jong & Oud
02 mei	Familiezwemmen en BBQ
06 juni	Auto te water
	Demonstraties AVR
	Helikoptervluchten
	VIP Roeien Noordplas
	Feestavond: Receptie en Reünie

Overige activiteiten:

19 april	Proefexamens
19 juni	Examens Theorie
21 juni	Examens Praktijk
05 juli	Algemene Ledenvergadering

Trainingen:

Op zondag van 17.00-21.00 uur.
Wedstrijdbad Zwembad De Roerdomp
Achilleslaan 2C
6042 JV Roermond

Duur: één uur.

Ingangseisen: minimaal 5 jaar én
in bezit van zwemdiploma A (van het Zwem-ABC).

